

Arbeidsbogen til at gjælde dem, der søge Saand-
verks- eller andet legemligt Arbeide. De ærede
Forlagsstillere ville søge et Supplement til dette
første Stykke af § 15 i det Vindringsforflag, de
have stillet under Nr. 23. Men jeg kan al-
deles ikke se, at det hjælper noget; thi det Sele
er meget løst, da det skal være en frivillig Sag.
De ærede Herrers første Stykke af § 15 kunde
godt have været udeladt, naar de blot i deres
Vindringsforflag under Nr. 23 havde sagt, at
Enhver er berettiget til af Politimesteren at for-
lange udleveret et Legitimationskort „eller en Ar-
beidsbog“; saa havde man i Grunden alt det,
der indeholdes i det første Stykke af deres § 15.
— Naar de ærede Herrer dernæst i det 3die
Stykke sige, at den, der strejfer arbejdsløs om-
uden at kunne oplyse, at han er i Besiddelse af
Midler til sit Underhold, kan hjemsendes eller
hjemvises af Politiet, saa er jeg selvølgelig, da
dette Stykke er optagen af Udvalgets Forflag,
fuldstændig enig deri; men lige saa enig jeg er
deri, saa uenig er jeg i de ærede Forlagsstilleres
5te Stykke, som omtaler, hvad der skal ske med
en saadan Person, naar han ikke bliver hjemsendt
eller hjemvist af Politiet. Hjemsendelsen og Hjem-
visningen er naturligvis Noget, der skal ske med
de daarligste Personer, hvem man paa ingen
Maade vil tillade at drage om i Landet. Men
naar det nu forekommer Politiet, at en saadan
Forholdsregel kan undlades, fordi den er for
haard, saa spørger jeg: Hvad skal Politiet saa gjøre?
Jeg stiller dette Spørgsmaal med de Herrers For-
slag for Die. Naar en Mand f. Ex. er syg, og
hans Rejspenge ere slupne op, og det er en
Mand, man ellers har Medlidenshed med, hvem
man nødig vil gaa nærmere end høist nødvendigt,
og hvem man derfor nødig vil sende hjem, hvad
skal man da gjøre med ham? Ja, saa er Politiet
efter de Herrers 5te Stykke tvunget til at sætte
ham under en skarp Kontrol i et Aar. Det er
dog en befynderlig Maade at vise sin Medlidens-
hed paa, at man ikke nænner at sende ham hjem,
hvad han maasse ikke vilde tage megen Skade af,
men at man derimod finder det forsvareligt at
underkaste ham en særlig Kontrol. Det staar i
5te Stykke, som siger, at, „undlader Politiet Hjem-
sendelse eller Hjemvisning, skal den Paagjældende
modtage en Arbeidsbog med Paategning om, hvor-
for den er givet ham“, og han er i et Aar her-
efter undergivet samtlige de angaaende Thende-
havere af Opholdsbog i det Foregaaende givne
Bestemmelser. Det forekommer mig at være en
i allerhøjeste Grad inhuman Anvendelse, der her
er gjort af de i det Foregaaende givne Kontrol-
bestemmelser, netop fordi det gaar ud over de
stikkelige Folk, der paa en eller anden Maade ere
komne i Uheld, medens man derimod sender de
daarlige Personer hjem og saa lader dem have
Lov den næste Dag at gaa fri og frant igjen;
den ordentlige Mand, som man ikke nænner at

sende hjem, skal derimod tvinges ind under Kon-
trollbestemmelserne i §§ 5, 6, 7, 8. Det er en
Fremgangsmaade, som jeg ikke kan forstaa mig
med. Den rette Udvæi i saadanne Tilfælde vilde
selvfølgelig være, at Politiet havde Ret til — og
den Ret har det nu — at hjælpe saadanne Mænd
med en Ubetydelighed under Form af Løsepenge.
Men fra at kunne gjøre det er man ligefrem
forhindret ved disse Bestemmelser; naar en Politi-
mester nemlig ikke sender Bedkommende hjem, maa
han ikke give ham en Ubetydelighed til at hjælpe
sig frem med, men saa skal han forsyne ham med
en Arbeidsbog og bringe ham ind under Kontrol-
bestemmelserne, og det er en Forholdsregel, som
forekommer mig uønskelig streng. Dertil kommer
jo, at, naar Arbeidsbogen ikke er en tvungen Sag,
kan jo det sidste Stykke i de Herrers Forflag al-
deles ikke overholdes; thi Følgen vil naturligvis
blive, at naar en saadan Person faar en Arbeids-
bog, vil han, saasnart han kommer udenfor Juris-
diktionen, smide den væk. Er det derimod en
tvungen Sag, at han skal have en Arbeidsbog,
kan der komme en Kontrol tilføede paa den Maade,
som er foreslaet af Udvalget under § 17. Det
ærede 6te Medlem for 1ste Kreds (Møller) henviste
med Hensyn til Kontrolten til Polititidenden, men
han mente ikke, det vilde være tilstrækkeligt, og
det er det heller ikke; thi ganske vist kan man benytte
Polititidenden i dette Dimeb paa den Maade,
som den høitærede Minister antydede igaar, men
jeg vil dog bede de Herrer bemærke, at Politi-
tidenden ikke saaledes kan læres udenad af enhver
Betjent eller Sognesoged o. s. v. ude paa Landet,
som træffer en saadan Person. Det er virkelig
umuligt i Forveien at kunne vide eller huske
udenad, om Niels Pedersen eller Peder Jensen
for 2, 3 eller 4 Maanedes siden har faaet en
Arbeidsbog i en eller anden fjernt liggende Juris-
diktion, saa denne Henviisning til Polititidenden
har efter min Mening ingen Betydning; og at
omsende autograferede Meddelelser til alle Rigets
Politivorigheder, hver Gang en Person har faaet
en Arbeidsbog for eet Aar, forekommer mig rigtig-
nok at være en saa uhyre Foranstaltning, lige-
overfor saa Lidt, at jeg ikke tror, det kan have
været det ærede Medlems Alvor. — Min Kon-
klusion med Hensyn til de Herrers Forflag er altsaa
den, at det første Stykke aldeles ingen Be-
tydning har, og den sidste Del er for streng, saa
jeg kan ikke finde Forlaget saa udmærket godt,
som der før blev nævnt — Det ærede Medlem,
som talte for de Herrer Forlagsstillere, antydede
fluttelig, at Udvalgets nye § 17, hvorefter Per-
soner, som have været hjemsendte eller have været
straffede for Løsgængeri og Betleri, kunne komme
ind under Kontrollbestemmelserne, var for streng
og mente, at det Forflag, som forelaa fra de
Herrer, var langt smukkere. Jeg turde dog anfse
det for tvivlsomt, om man kan sige, at denne
Bestemmelse er for streng, naar den ikke vilkaar-